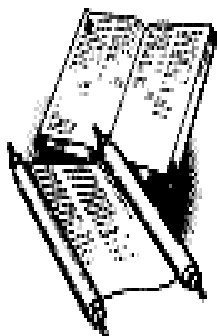

Sorsfordító döntések – 9.

Felelősség vagy kényelem

Nágocs, 2013. március 16.

„Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevedvén az Isten megismerésében. **Minden erővel megerősítettvén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel.**” (Kol 1,10–11)

Ismét nagy tisztelettel és örömmel köszöntelek, kedves Olvasó. Fogadd szeretettel az újabb témáról készült rövid összefoglalót. Őszintén kívánom, hogy legyen életed és lelkj egészséged őrje Isten Szava. Jelen sorozat pedig támogassa értékes elveid építését, mely jellemed pótolhatatlan gerince lesz.

Bevezetés

Ha fáradt, megterhelt vagy, talán ezt mondanád: A felelősség olyan fásadtó, a kényelem olyan jó. Esetleg azt gondold, hogy nem is helyes szembeállítani e két viselkedési módot. Attól, hogy valaki a kényelemre vágyik, még élhet igen felelősségteljes életet. Értem, megértem gondolataidat. A jólétre törekvés nem helytelen, sőt Istennek kedves dolog. Ő volt az, aki az Éden kertet tökéletes környezetként otthonul szánta nekünk. Ezeket az áldásokat Ádám és Éva, majd mindannyian, akik a jólét szabályai, azaz Isten törvénye ellen vétünk, elveszítettük.

Ahhoz, hogy visszaszerezzük, pontosabban Isten visszaadhassa nekünk, újra meg kell tanulnunk azon szabályok szerint élni, ami jólétünket eredményezheti. E pár gondolatban nem szembeállítani szeretném a jólétet a felelősséggel, hanem mint lehetséges életcél szeretném megvizsgálni a felelős gondolkodás hátterén a Biblia tanításai alapján. Felelős életet kell ahhoz élnünk, hogy „jól legyen dolgunk”. „Megtartván az Úrnak parancsolatait és rendeléseit, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod!” (5Móz 10,13)

A kényelemszeretnek komoly veszélyei lehetnek, amelyek napról napra való fejlődésünket akadályozzák. Aki a saját életében megszokja a

folyamatos kényelmet, ellustul, majd védtelenné válik a kihívásokkal, nehézségekkel, kísértésekkel szemben ugyanúgy, mint a lusta sportoló, aki két hónapi készülés után akar olimpiát nyerni. Bele is halhat!

Kényelem?

Jézus egy példatörténettel szemléltette a jólétre, kényelemre törekvés legnagyobb veszélyét. A történet arról szól, hogy valaki a jólétre, kényelemre törekvést tekintette elsődleges célnak. **A kérdés az**, hogy mit érünk el azzal, ha **célnak tekintjük a kényelem megteremtését**. „És mondott nekik egy példázatot, szólván: Egy gazdag embernek bőségesen teremt a földje. Azért magában okoskodott, mondván: Mit cselekedjem? Mert nincs hová takarnom az én termésemet. És mondta: Ezt cselekszem: Az én csüremeimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat. És ezt mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél! Mondta pedig néki az Isten: Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet te tőled; amiket pedig készítettél, kiéi lesznek? Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.” (Luk 12,16–21) A történet önmagáért beszél.

Felelősség

Isten adta gondolkodásunk képessé tehet különbséget tenni jó és rossz, helyes és helytelen között. A rossz, más szóval az önzés, a másik feletti uralomvágy, az irigység, az erőszak, a tiszteletlenség, a harag, a kétértelműség... mind-mind **rombolják a „jólét országát”** – legyen szó családunkról, munkahelyünkről, baráti kapcsolatainkról. Aki szereti a kényelmet, nem szívesen tesz e rombolás ellen saját életében és mások életében sem. Ha rossz tulajdonságokon szeretnénk változtatni életünkben, vagy másoknál, az kihívás, **küzdelemmel jár, és nem kényelmes**.

Előbb szoktuk mások hibáit észrevenni, azokat előszeretettel szóvá is tesszük. Azt kérjük tőlük, hogy változzanak meg, de ennek a fő oka inkább az, hogy **nekünk kellemetlen** a viselkedésük. Aki igazán szereti a kényelmet, az másoknak sem szól a hibái miatt, nehogy viszont jelezzenek neki is „tüskéi” miatt. Erről is szólnak a következő mondások: „Nem szól szám, nem fáj fejem” vagy „kéz kezét mos.” Az ilyen ember inkább szeretné mások hibáit az élet bonyodalmai közé számítani, és azokat valahogyan **túlélni**. Ez sem okoz örömet, megelégedettséget, sőt felteszem azt a kérdést: Ha tudom, hogy helytelenséget teszek, vagy embertársam jár rossz úton, és nem szólók, becsületes, felelős magatartás-e tőlem?

E gondolatokról írt Ezékiel próféta: „*Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted, és nem szólsz, hogy visszatérítsd a hitelent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. De ha te megintetted a hitelent, és ő meg nem tért hitelenségéből és gonosz útjáról: ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet. És ha elfordul az igaz az ő igazságától, és cselekszik álnokságot, és én vetek eléje botránkozást: ő meg fog halni; ha meg nem intetted őt, vétke miatt hal meg és elfelejtetnek igazságai, amelyeket cselekedett; de vérét a te kezedből kívánom meg. Ha pedig te megintetted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vétkezik többé: élven él, mert engedett az intésnek, és te a te lelkedet megmentetted.*” (Ezék 3,17–21) Ezek a gondolatok úgy is jól érthetők, hogy önmagunk fejlődéséért is felelősséget kell vállalnunk.

Példakép

Jézus a tökéletes jólét világából érkezett hozzánk a földre. Minden karácsonykor meghallgatjuk a történetét: istállóba, állatok közé orvosi ellátás nélkül született. Nem mondhatnánk kényelmesnek az azután következő éveit sem. **A jólétet, a kényelmet sohasem tekintette Jézus célnak** – a mennyben sem. **A jólét Isten szeretettörvénye betartásának csupán következménye.** Miben is példakép ő? „*Annak okáért mi is, kiket a bizonyosságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörmökező bünt, kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére, Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült. Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetelek lelkeitekben elalélván.*” (Zsid 12,1–3) Jézus neked és nekem is komolyan átgondolt ígéretet tett arra nézve (jel 3,21), hogy visszahív az elvesztett Édenbe, az örök életre és az újjáteremtett földre.

Rólad van szó

Kedves Hallgató, kedves Olvasó! Utolsó gondolatként Jézus egyik magvetőről szóló példázatát idézem. Jelképesen négyféle talajhoz hasonlította az embereket. Olyan örömhír magját hirdette és hirdeti ma is, ami a jólét országába vezető utat mutatja meg, a gyümölcstermés biztos.

Szeretné, hogy felelősségteljes emberré válj egyre inkább, aki kész maga is ezen az Úton járni, és másokat is Hozzá vezetni. Jézus vágyik arra, hogy önmagad lelki növekedéséért tegyél, és keresd annak a módját, mit tehetnél azokért, akik még nem ismerik Őt, a Megváltót. Szeretnél erről mihamarabb tudatos döntést hozni, vagy döntésedet megerősíteni?

„*Kiment a magvető, hogy elvesse az ő magvát: és magvetés közben némely esett az útfélre; és eltaposták, és az égi madarak megették azt. És némely esett a kősziklára; és mikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége. Némely esett a tövis közé; és a tövisek vele együtt növekedve megfojtották azt. Némely pedig a jó földbe esett; és mikor kikelt, százannyi hasznot hozott. Ezeket mondván, kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja.*”

És megkérdezték őt az ő tanítványai, mondván: *Mi lehet e példázat? Ő pedig monda nekik:.. A mag az Isten beszéde. Az útfélen valók pedig azok, akik hallják; aztán eljön az ördög, és kikapja az igét az ő szívéből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek. És a kősziklán valók azok, akik, mikor hallják, örömmel veszik az igét; de ezeknek nincs gyökerük, akik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak. És amelyik a tövis közé esett, ezek azok, akik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségétől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek. Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel...*”

Jézus a következő sorokban szeretné értésünkre adni, hogy a felelősséggel leült élet hozhat igazi, örömteli és jóléthez segítő gyümölcsöket.

„...*Senki pedig, ha gyertyát gyújt, be nem fedi azt valami edénnyel, sem az ágy alá nem rejti; hanem a gyertyatartóba teszi, hogy a kik bemennek, lássák a világosságot. Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönné. Meglássátok azért, hogyan hallgatjátok: mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, még amijét gondolja is, hogy van, elvétetik tőle.*” (Luk 8,5–9, 11–18) A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak felelősségteljes megjelenését. Szeretnél közéjük tartozni? Sorsfordító lehet ez a döntés életedben?

A témához illeszkedő további igeversek

Fil 1,27; Ef 4,1–47; Kol 1,10–14; Márk 16,15–18; Róm 8,18–22...

www.banhiditibor.hu

